

РЕШЕНИЕ

№ 6441

гр. София, 29.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 29.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2892** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК и е образувано по жалба на Е. Н. И. против заповед № 111/ 20.02.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите. С оспорения акт, на осн.чл.239, т.6 от Закона за горите е наредено да бъде отписан жалбоподателя от публичния регистър на физически лица, упражняващи лесовъдна практика и е обявено за невалидно удостоверение № 1873/02.04.2007г. и всички права, произтичащи от него. В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на спорната заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон. Жалбоподателят твърди, че не е спазена установената от закона форма поради липса на мотиви, както и категорично отрича да е издал процесните позволителни за сеч, за които е прието, че са издадени в нарушение на изискванията на Наредба N 8 от 05.08.2011г. за сечите и горите.

Поради това се иска отмяна на заповедта и се претендират разноски.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв.Г., която поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, чрез процесуалния си представител юрк.В., оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено от фактическа страна следното:

Е. Н. И. е ФЛ, регистриран лесовъд по чл.2, ал.1 от Наредба N 1 от 22.01.2008г. за реда и критериите за регистрация за упражняване на частна лесовъдска практика и за

извършване на дейности в горския фонд .

На 14.12.2011г. по повод издадени по реда на чл.198 от ЗГ от инж.Е. И. на 09.12.2011г. позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 за имот N 128056, м.” Б.”, землище „Г.”, обл.Л. е извършена проверка от длъжностни лица при РДГ Л. . Констатациите от проверката са отразени в констативен протокол серия Б00А N 000623 от 14.12.2011г. Установено е, че цитираните позволителни по съдържание не отговарят на действителната обстановка на терена, тъй като на място не съществува посочения в позволителното за сеч дървесен вид- зелена дугласка. За втория терен е установено, че не личи абривиатурата на марката и липсва поставена марка в основата от долната страна на склона или на някои повърхностни корени, на дървета с диаметър 18см. и повече, измерен на височина 130см., така че след отсичане на дървото марката да остане и да е видима. За допълнително уточняване на фактите, до инж. Е. И. е изпратено писмо с изх.N I-2-7024 на РДГ Л., с което са изискано досието на процесния имот.

На 19.12.2011г. в РДГ е постъпило писмо с вх.N I-2-7146 от жалбоподателя, в което се твърди, че не той е издател на двете позволителни за сеч, поради което не може да представи исканите документи.

Въз основа на горните обстоятелства е изготвен доклад от старши експерт при РДГ Л., с който е прието, че позволителни са сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г. са издадени в нарушение на чл.52, ал.3, т.2 и т.3 и чл.54, ал.1 от Наредба N 8 от 05.08.2011г. за сечите и горите. Съобразно този извод, на директора на РДГ Л. е предложено да се обезсилят позволителните за сеч до отстраняване на констатираните пропуски.

С две поредни заповеди, съответно с N I-3-781 от 28.12.2011г. и с N I-3-782 от 28.12.2011г, и при излагане на едни и същи мотиви, директорът на Регионална дирекция по горите- Л. е обезсилил позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г.

С доклад с изх. N I-2-7313 от 28.12.2011г. до Изпълнителна агенция по горите, директорът на РДГ Л. е уведомил директора на ИАГ за констатираните нарушения, включително и това, че за същите е сигнализирана Районна прокуратура [населено място] с изх. N I-2-7313 на РДГ Л..

От страна на ИАГ е изискана допълнителна информация по случая, ведно със заверени копия от налични документи.

С доклад с изх. N I-2-528 от 20.01.2012г. до ИАГ, при излагане на подробни обстоятелства , касаещи случая. Предвид факта, че в писмо с вх.N I-2-7146 от 19.12.2011г., инж.И. твърди, че е ползвал персоналния си код в присъствието на други негови колеги се прави извод, че чрез неправомерното използване на личната му парола са издадени позволителни за сеч, както и че възниква съмнение за сигурността на системата за издаване на такива.

Със същия доклад, във връзка с издаването на позволителни за сеч в нарушение на чл.257, ал.2 от ЗГ, извършено от инж.Е. И. в качеството му на ФЛ, регистрирано в публичния регистър на ИАГ за дейности по чл.233 от ЗГ и като лице по чл.108, ал.1, т.4 от ЗГ, в изпълнение на чл.156, т.11 вр. с чл.158, ал.4 от ЗГ, на ИД на ИАГ е предложено на осн.чл.239, т.6 от ЗГ, лицето да бъде отписано от регистъра на ИАГ по чл.235 от ЗГ.

Комисия, назначена със заповед N 22/12.01.2012г. на ИД на ИАГ е взела решение, обективизирано в протокол N 18 от 25 и 26.01.2012г., т.9 за отписване на Е. Н. И. от от

публичния регистър на физически лица, упражняващи лесовъдна практика.

Със заповед № 111/ 20.02.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, на осн.чл.239, т.6 от Закона за горите и и въз основа на цитирания протокол , е наредено да бъде отписан жалбоподателя от публичния регистър на физически лица, упражняващи лесовъдна практика и е обявено за невалидно удостоверение № 1873/02.04.2007г. и всички права, произтичащи от него.

Заповедта е връчена на адресата на 06.03.2012г./ известие за доставяне на л.12/ и жалбата срещу нея е подадена на 14.03.2012г.

По делото е представено съдебно решение, постановено по н.а.х.д. N 642/ 2012г. на Ловешки районен съд, с което е отменено НП N 379/ 25.04.2012г. на директора на РДГ Л., с което за нарушение на чл.50, ал.7, ал.10, ал.12 и ал.13 от ЗГ на жалбоподателя е наложена глоба за неправомерно издадени позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г.

Предвид направеното оспорване от страна на жалбоподателя, че положените подписи върху двете позволителни за сеч, цитирани по-горе, по делото е назначена съдебно-графическа експертиза.

След изследване на подписите , поставени върху оригиналите от спорните позволителни за сеч и представения сравнителен материал от , експертът е категоричен, че положените подписи за „издал” не принадлежат на жалбоподателя.

Заключението не е оспорено от страните и се кредитира от съда като компетентно и обективно изготвено.

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирани за това лица в предвидения от закона срок по чл. 149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт / чл.21, ал.2 от Наредба № 1 от 22.12.2008г./

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – Председателя на ИАГ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис , указания относно реда и срока за обжалване.

Законоустановените основания за отписване на ФЛ от регистъра за упражняване на лесовъдска практика са изчерпателно регламентирани в нормата на чл. 239 от Закона за горите и в чл.16, ал.1 от Наредба № 1/2008 г. за реда и критериите за регистрация за упражняване на частна лесовъдска практика и за извършване на дейности в горския фонд.

Изложените в оспорената заповед фактически основания не съответстват на правната норма , под хипотезата на която са подведени, а именно нормата на чл.239, т.6 от ЗГ.

Съгласно чл.239, т.6 от ЗГ, ФЛ се отписва от регистъра за упражняване на лесовъдска практика, когато издаде позволително за извършване на дейност в горските територии в нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане, а в чл.16, ал.1, т.8 от Наредба № 1/2008 г. законодателят е въвел изискване нарушението по ЗГ и ППЗГ да е установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

Съдът намира, че в случая не само, че не е доказано, че жалбоподателят е издал

спорните позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г., а напротив, изслушаната експертиза установява по безспорен начин, че той не е подписал същите. Административният орган е издал процесната заповед при напълно неизяснена фактическа обстановка.

Прието е, че жалбоподателят с издаване на спорните позволителни за сеч е извършил нарушение на чл.52, ал.3, т.2 и т.3 и чл.54, ал.1 от Наредба N 8 от 05.08.2011г. за сечите в горите, независимо, че в административната преписка се съдържат достатъчно данни, които пораждат съмнение относно авторството на издателя на двете позволителни за сеч.

Още в писмо с вх.N I-2-7146, постъпило в РДГ-Л. на 19.12.2011г. жалбоподателят е възразил срещу констатациите на длъжностните лица, извършили проверка по случая и изрично е заявил, че не той е издател на двете позволителни за сеч. Именно по тази причина е посочил, че не може да представи исканите документи- досиетата на двата имота, за които са издадени позволителните за сеч. В самия доклад с изх. N I-2-528 от 20.01.2012г. до ИАГ, в който на ИД на ИАГ е предложено на осн.чл.239, т.6 от ЗГ, лицето да бъде отписано от регистъра на ИАГ по чл.235 от ЗГ се прави извод, че чрез неправомерното използване на личната му парола са издадени позволителни за сеч, както и че възниква съмнение за сигурността на системата за издаване на такива. По същия повод в Районна прокуратура- Т. е заведена преписка с вх.N 11/ 10.01.2012г. по сигнал на РДГ-Л. във връзка с използването на чужди данни при издаване на позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г. за имот с N 128056 в землището на [населено място], област Л.. Във връзка с образуваната преписка е възложена проверка в РУП-МВР-Т..

Не се доказва соченото в оспорения акт фактическо основание за издаването му, след като жалбоподателят не е подписал спорните позволителни за сеч, безспорно не е допуснал нарушение нито по ЗГ, нито по подзаконовите актове по прилагането му. Не е налице и влязъл в сила акт на компетентен орган предвид изискването на чл.16, ал.1, т.8 от Наредба № 1/2008 г. Видно от представеното съдебно решение, издаденото НП N 379/ 25.04.2012г. на директора на РДГ Л., с което на жалбоподателя е наложена глоба за неправомерно издадени позволителни за сеч с N 0026525 и N 0026566 от 09.12.2011г. е отменено, като съдът е изложил мотиви за несъставомерност на деянието.

Заповедта е преждевременно издадена, без да се извърши задълбочена проверка, без да се използва възможността по чл.36, ал.1 от АПК за служебно събиране на доказателства, в т.ч. за назначаване на почеркова експертиза в хода на административното производство съгл.чл.49 от АПК, предвид конкретни възражения от страна на жалбоподателя.

Установяването на относимите факти и преди всичко на обстоятелството кой е издателят на спорните позволителни за сеч е част от същинското и законосъобразно упражняване на правомощията на административния орган.

Без да е установено авторството по безспорен начин, напълно безпредметно е да се обсъжда визираното нарушение.

Като не е обсъдил всички факти и обстоятелства от значение за случая, административният орган е допуснал нарушение на чл.35 от АПК.

Така констатираните нарушения следва да бъдат квалифицирани като съществени нарушения, имащи за последица незаконосъобразност на административния акт, доколкото тяхното недопускане от страна на административния орган би могло да

доведе до друг правен резултат.

Тук е мястото да се отбележи, че предвид данните за образувано досъдебно производство и за наличието на административно-наказателно производство, административният орган е разполагал и с възможността да спре административното производство съгласно чл.54, ал.1, т.5 от АПК и да изчака резултатите от тези производства, за да спази изискването на чл.16, ал.1, т.8 от Наредба N 1/ 2008г.

Издавайки оспорената заповед при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на задължението си по чл.35 от АПК, административният орган е допуснал съществени процесуални нарушения, които влекат след себе си и материалната незаконосъобразност на акта.

Налице са основанията по чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК за отмяна на оспорената заповед.

Независимо от изхода на правния спор, предвид липсата на изрично искане за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 111/ 20.02.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: